

Ne forduljunk vissza!

Az embereknek érezniük kell, hogy törődünk velük. Érezniük kell, hogy nincsenek egyedül.

Gondolkozhatunk nagyon sokféleképpen az országról. Lehet ilyen vagy olyan a vallásunk, nemzetiségünk, lakhatunk az országnak ebben vagy abban a sarkában, szimpatizálhatunk ezzel vagy azzal a párttal, de van bennünk valami, ami közös. Magyarok vagyunk. És magyarnak lenni jó.

És mert magyarok vagyunk, kell hogy legyen képességünk megfogni egymás kezét, hogy minél többen érezzék azt ebben az országban, hogy törődnek velünk. Hogy ő maga is a közösség része, és az a közösség hallja az ő hangját, és érti, amit mond.

És még ha időnként azt is kell mondanunk, hogy erre most futja, erre pedig nem, az emberek akkor is azt érzéik, a hétköznapok mindig egy picikét könnyebbek, igazságosabbak lesznek.

A radikalizmus nem visz előre. A politikai versengés nem élethalál harc. Csak együtt érhetjük el céljainkat.

A radikalizmusnak súlyos következményei tudnak lenni. Aki nem tud mértéket tartani, az nem érti, hogy a szélsőséges politizálás, a radikális politizálás sokkal többet árt ma ebben a világban, mint amennyit használ.

Magyarországnak nem új rendszerváltásra van szüksége, hanem élhetően be kell rendezni ezt az országot. Nem lehet mindent újra és újakezdeni, és végképp nem lehet visszafordulni. A visszafordulás politikája nem épít, hanem rombol. A visszafordulás politikája visszahozza azokat a vitákat, amelyek tönkretették Magyarországot az elmúlt 15 évben.

Kevésbé fontos az, ami elválaszt bennünket, mint az, ami összeköt. Kevésbé fontos az, hogy ki melyik pártra szavaz, mint az, hogy tudjuk: egy országban élünk, csak együtt mehetünk előre.

Az normális, hogy vannak vitáink szakpolitikai kérdésekről: ki így képzeli el a családtámogatást, ki meg úgy; ki így képzeli el az adórendszer átalakítását, ki meg úgy. De ettől még az egyik nem jó, a másik meg nem rossz ember. Az egyik nem erkölcsös, a másik meg nem erkölcstelen pusztán azért, mert mást gondol az egészségügy átalakításáról, vagy mást gondol az oktatás jövőjéről. *Kellő nyitottság és jóhiszeműséggel kell egymás felé fordulni.*

A politikai versengés nem élethalálharc. Mert aki szerint az, az megengedhetőnek tekint minden eszközt. Márpedig minden eszköz nem megengedhető. Mert nagyon fontos, hogy a versenyben mindvégig megmaradjunk magyarságunkban büszkének, megmaradjunk demokratának, és csak ezt követően foglalkozzunk azzal, hogy ki liberális, ki konzervatív, ki pedig szociáldemokrata.

Változtatás. Könnyű változásról beszélni, de cselekedni nehezebb. Aki változást akar, az mondja meg, melyik irányba akar menni.

Azt mondják, hogy változás kell? Mi azt mondjuk, ennél több kell: változtatás. Kell, hogy legyen képességünk és tehetségünk megváltoztatni a világot. A *100 lépés programja* erről szól: igazságosabbá tenni ezt az országot, hogy az itt élő emberek milliói úgy éljék meg a hétköznapokat, hogy még ha van is szükség ebben meg abban, Magyarországon azért alapvetően igazság honol.

Ők nem azoknak a nyugdíjasoknak a hangját hallották meg, akik meg szeretnék volna kapni azt a nyugdíjemelést, amit a Horn-kormány megígért nekünk. A mai ellenzék akkor azt mondta, az nem jár. Most meg azt mondják hetykén, hogy a tizenharmadik havi nyugdíjjal egyetértenek. *Hát könnyű egyetérteni, miután Mi megcsináltuk!* Miért nem értettek vele egyet akkor, amikor megcsinálhatták volna?

Aki változást akar, az mondja meg, melyik irányba akar menni! Mi megmondtuk. Kidolgoztuk az ötéves adóreform csomagot. Január 1-jétől csökkent az általános forgalmi adó 25-ről 20 százalékra. Emiatt többek között csökkent a gáz és a villany ára 4 százalékkal.

Az ellenzék vezére nyáron még azt mondta: az áfát csökkenteni nem szabad, helyette az szja alsó kulcsát kell csökkenteni. Most, hogy kiderült, hogy működik a rendszer – hisz az áfa a szegény embernek az adója, mert azt mindenki naponta megfizeti minden vásárlásnál –, azt mondja, hogy igazunk van. Mikor mondott igazat: nyáron, vagy ősszel?

Amikor bevezettük a Fészekrakó Programot kinevették bennünket. Mi több, azt mondták, ez borzasztó, ennél nagyobb butaságot el sem lehet képzelni. Most mit mondanak? Azt, hogy nagyon jó a Fészekrakó Program.

Az eva-ra azt mondták, hogy gazdasági és üzleti nonszensz. Most,

hogy nagy siker, 90 milliárd forint jön be a költségvetésbe, azt mondták, hogy jó.

Minden gyermek egyenlő. Ki kell tárnunk gyermekeink előtt a lehetőségek ajtaját, hogy azok is beléphessenek rajta, akik nehezebb körülmények közé születtek.

Átalakítottuk a *családtámogatás* rendszerét. Hogy az *kapjon többet, aki ugyan dolgozik, de kevés a jövedelme*, így az ő gyermeke hátrányba kerül azokhoz képest, akiknek a családja nagyobb anyagi biztonságban él. Hogy a gyermeket ne zárja be származása vagy családi helyzete. *Az a dolgunk, hogy lehetőséget teremtsünk azoknak is, akik szűkösségbe születtek.*

Nem jó az a családtámogatási rendszer, amelyet a konzervatívok itt hagytak örökül. Mert az azoknak adta a legtöbbet, akik a legtöbbet kerestek. Igazságos az, hogy közös forrásainkból inkább növeljük a különbségeket, mint csökkentenénk? Igazságos az, hogy oda adunk többet, ahol egyébként is több van, és oda adunk kevesebbet, ahol több a szükség?

Az ellenzék négy év alatt a családi pótlékot egyszer nem emelték meg, még az infláció mértékével sem. Ebben a világba akarunk visszamenni? Vissza akarunk fordulni arról az útról, amelynek volt bátorsága végre kiigazítani ezt az igazságtalanságot? A legnagyobb szociális átverés, amely megtörténhetett: elvenni a szegény embertől, és adni a gazdagnak.

Mi azt mondjuk, *minden gyermek egyenlő. Bevezetjük a Babakötvényt.* A születése pillanatában minden gyermek, függetlenül attól, hogy milyen családba születik, kap 40 ezer forintot. Nem mérjük, hogy kinek milyen a családja. De utána, 7 és 14 éves korban már csak az kap az államtól plusz 30-30 ezer forintot, ahol nagyobb a szükség.

Ha csak három doboz cigaretta árát beteszi valaki a gyereke számlájára minden hónapban – ez 600 forint körüli összeg –, akkor a gyerekeknek 18 éves korára már félmillió forintja van.

Magyarország újra növekszik. Emelkednek a nyugdíjak, nem lesz gyógyszer- és gázáremelés.

A magyar gazdaság újra növekszik: utoljára három-négy éve növekedett ilyen gyorsan. Eltűnt az áremelkedések általános jelege. Idén Magyarországon az élelmiszerek átlagos ára csökkent.

Január 1-jétől nincs gyógyszeráremelés. Január 1-jétől nincs lakossági gázáremelés. Ez a különbség az ellenzék és a kormány között. Az ellenzék határozatot akar hozni arról, hogy nem lesz áremelés, mi meg elintézzük.

Az elmúlt 12 hónapban a jövedelmek átlagosan vásárlóértékben 6 százalékkal nőttek.

Januártól, miközben 2 százalékos az infláció, 4,3 százalékkal növeltük a nyugdíjat, a tizenharmadik havinak megjön az utolsó része, plusz még jön az özvegyi nyugdíj, plusz még jön a méltányossági nyugdíj, és folytathatnánk a sort.

A gazdáknak jutó támogatás ma kétszer annyi, mint 2002-ben. Egy gazdára jutó támogatás ma 2 milliárd forint.

Ettől még a Fideszszel szövethető Magosz akkor is ki fogja vezényelni az embereket az utcára tavasszal, de kivezényelné akkor is, ha háromszor ennyi lenne a támogatás. Mert nem arról szól a történet a Magosz számára, hogy elindultak-e jó és pozitív folyamatok Magyarországon, hanem arról, hogy mi szolgálja a Fidesz hatalmi érdekeit. De ha egy érdekképviselőnek ez a célja, akkor az lehet, hogy már nem is a gazdákat képviseli, hanem Orbán Viktort.

Szeretnénk többet tenni. Segítsenek, hogy cselekedhessünk!

Szeretnénk többet tenni. A 100 lépéssel csak az elejét mutattuk meg a programunknak. Azért érvelünk, hogy engedjék, hogy folytathassuk. Hogy ne visszafelé kelljen fordulni. Hogy az a kiszámítható és felelős politika menjen tovább, amit Mi csinálunk. Hogy Magyarország ebben a nyugalomban éljen. Hogy értsük, hogy van közünk egymáshoz, hogy értsük, hogy magyarnak lenni jó. Hát, segítsenek, hogy cselekedhessünk!

Magyarország nem a kampányról szól. Nem szabad megengedni, hogy fölforgassa az életünket. Nincs az a politikai győzelem és nincs az a választási győzelem, amely mindent megér. Mert egy dolgot be kell tartani: embernek, tisztességesnek kell maradni, tisztelni kell a riválisokat, mert másnap is fel fog kelni a Nap. És úgy kell győzni, hogy azt mondhassák az ellenfeleink: „Ezek jobbak voltak, mint Mi, tisztességesen győztek”. Mert győzni fogunk.

Földesi Zoltán
az MSZP országgyűlési képviselője